

F. t. l. vedr. havmiljøet

des, uanset om der måtte være givet dumpningstilladelse i udlandet.

Uanset formuleringen af bestemmelsen er det ikke hensigten at forhindre transport i danske farvande af stoffer eller materialer bestemt for dumpning (eller afbrænding, jf. nedenfor). En sådan hindring ville være i modstrid med folkeretten, udtrykt gennem den endnu ikke ikrafttrådte Havretskonventions regler om »uskadelig passage« gennem søterritoriet og »transitpassage« gennem internationale stræder. Loven vil også fremover blive administreret i overensstemmelse hermed.

Til § 26

Kompetencen til at meddele tilladelse til og føre tilsyn med dumpning af havbundsmateriale (klapning) foreslås tillagt amtsrådet. I gældende lov er miljøministeren tillagt denne kompetence med mulighed for at henlægge denne til amtsrådet. En sådan kompetenceoverførsel er allerede sket med bekendtgørelse nr. 975 af 19. december 1986 om dumpning af optaget havbundsmateriale.

I forhold til gældende praksis medfører bestemmelsen, at amtsrådene får overdraget kompetencen til at meddele klaptilladelse i alle sager, også når optagningsstedet for sedimentet er beliggende i internationalt farvand (herunder internationale stræder).

Herudover er der alene tale om en formel ændring af loven.

I overensstemmelse med hidtidig praksis vil amtsrådene altid skulle finde klapplassen inden for dansk søterritorium.

I praksis er der tale om to typer af klapninger. Den første type er større eller mindre éngangsoperationer, hvor en havn eller sejlrende skal oprensede efter en årrække. Den anden type drejer sig om havne, som erfaringsmæssigt har behov for hyppige oprensninger – ofte hvert år. I disse tilfælde kan en tilladelse gives for en længere periode – dog maksimalt 5 år, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 27.

Efter stk. 2 skal der i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om tilladelse til dumpning af havbundsmateriale indgå de forhold og hensyn, der er anført i bilag 1. Dette bilag er en sammenskrivning af tilsvarende bilag fra Oslo- og London-konventionerne. Det følger af bestemmelsen og det tilknyttede bilag, at der i vurderingen af en ansøgning indgår en række hensyn - miljømæssige, sundhedsmæssige, rekreative, økologiske, biologiske, økonomiske og dumpning contra deponering på land. Også muligheden for nyttiggørelse skal særskilt overvejes, idet nyttiggørelse ud fra såvel en miljømæssig

som en ressourceøkonomisk betragtning er ønskværdig, jf. også råstoflovens formålsbestemmelse.

Inddragelsen af dette hensyn indebærer, at amtsrådet efter en konkret afvejning, hvori indgår hensynet til de økonomiske konsekvenser af henholdsvis dumpning og råstofmæssig anvendelse, kan afslå at meddele tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale, der umiddelbart eller efter behandling er af en sådan kvalitet, at nyttiggørelse som råstof er mulig.

Uforurenedede sedimenter vil eksempelvis i nogen tilfælde kunne anvendes ved kystsikring, fyldarbejder, vejbygning og betonfremstilling.

Stk. 3 fastsætter nogle kvalitative begrænsninger for, hvornår der må meddeles tilladelse til klapning af forurenede havbundsmateriale. Således må der kun meddeles klaptilladelse, hvis havbundsmaterialet vurderes af indeholde uvæsentlige mængder og koncentrationer af de i bilag 2 nævnte stoffer og materialer.

Dette skøn skal udøves for hver enkelt ansøgning og der vil i den vejledning, der er under udarbejdelse, jf. ovenfor, blive givet en vejledning heri. Evt. stramninger på dette område i forhold til den praksis, der har udviklet sig siden den gældende lov trådte i kraft, vil ske efter en nøje afvejning bl.a. af den miljømæssige gevinst over for de konsekvenser en sådan stramning måtte have i forhold til havnene.

Stk. 4 er en parallel til miljøbeskyttelseslovens § 72 og indebærer, at amtsrådet i visse tilfælde kan forlange, at ansøgeren for egen regning lader foretage analyser af sedimentet til brug for amtsrådets vurdering af en konkret ansøgning. Bestemmelsen præciserer således i overensstemmelse med gældende praksis omfanget af ansøgerens oplysningspligt.

Til § 27

Denne bestemmelse sætter nogle rammer for hovedindholdet af en tilladelse til dumpning af havbundsmateriale.

For at overholde konventionskrav (bl.a. Helsingforskonventionen) er det i stk. 1 præciseret, at der kun kan meddeles tidsbegrænsede tilladelser til dumpning af havbundsmateriale. Der kan for tiden meddeles tilladelse for en periode af højst fem år.

Udover redaktionelle ændringer i forhold til den gældende bestemmelse i § 29 er desuden medtaget et udtrykkeligt krav om angivelse af tilladelsens udløbsdato samt en udtrykkelig hjemmel til at stille vilkår om optagning og udlægning af sedimentet, f.eks. forbud mod overløb ved optagning ved hjælp af sugning. Det er ligeledes præciseret, at der også ved anden bortskaffelse af havbundsmateriale end dump-